

Честит празник, арсеналци!

За още по-съзидателни и щастливи години!

трибуна

arsenal® 10

7 октомври 2016 г. • година VI • брой 142

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

Издателски съвет:

Николай Ибушев, Янко Запрянов,
Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколлегия:

Деляна Бобева - гл. редактор, Диана
Нейчева, Мария Рашкова,
Първолета Петкова, Мария Пискова,
Миран Маденджиян, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ
"Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

ТВЪРДО СЪМ УБЕДЕН, ЧЕ ЩЕ ВЪРВИМ НАПРЕД

Продължава на стр. 3, 9

„Арсенал“ е коренно различен. Хъс за работа имаме, а за удовлетвореността от нея няма мярка.

Това твърди в поредното си интервю, дадено в навечерието на фирмения празник на „Арсенал“ АД, изпълнителният директор Николай Ибушев. Човекът, който вече 19 години е начело на най-голямата фирма по брой заети в страната и най-голямата в отрасъл „Машиностроене“ в България.

НА ВНИМАНИЕТО НА НИКОЛАЙ ИБУШЕВ – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА „АРСЕНАЛ“ АД

УВАЖАЕМИ Г-Н ИБУШЕВ,

Като кмет на община Казанлък, съм радостна да поздравя ръководството и служителите на едно от водещите предприятия в икономиката на България с празничната дата за „Арсенал“ АД – 7 октомври!

Управлението на най-старото предприятие от отбранителната индустрия винаги е предизвиквало респект у хората заради мъдрите, далновидни и прозорливи решения.

Поколения служители на „Арсенал“ АД са разгръщали своя потенциал и достигали своите професионални върхове във все по-голямата и модерна база на предприятието.

По инвестиции и като работодател, „Арсенал“ е безспорен първенец, без аналог на българския пазар.

Свидетел съм на разрастването на фирмата, на размаха на мислене и действие, които увенчават категоричните отлични резултати в наши дни.

Като градоначалник на Казанлък бих искала да пожелаем на всички нас още по-смели цели, отвъд границите на обичайното и удобното, защото Вие сте сред хората, които ни карат да вярваме, че всичко е възможно.

Не спирайте да мечтаете, напред и нагоре!

Честит празник!

ГАЛИНА СТОЯНОВА
КМЕТ НА ОБЩИНА КАЗАНЛЪК

ПОЗДРАВЛЕНИЕ

Честита ни 92-ра годишнина в Казанлък!

И 138 години от нашата славна арсеналска история!

Нека и занапред все така с чест, гордост, постоянство, труд, всеотдайност и надежда да градим новите времена на фирмата.

С благодарност за даденото, с надежда за бъдещето!

Живи, здрави, дълголетни и щастливи!

Честит празник, колеги, синдикалисти, арсеналци!

Честит празник, ветерани!

Атанас Бозов - председател СК на КНСБ
Любомир Лалев - председател ФСО „Подкрепа“

ОТКРИХА НОВА СТОЛОВА В ЗАВОД 3

Продължава на стр. 11

Сизияло обновена, освежена и преоборудвана нова столова се сдобиха в навечерието на фирмения празник на „Арсенал“ работещите в един от заводите на дружеството - Завод 3. Столовата е с капацитет да предложи топла, прясна и вкусно приготвена храна от работещите в Столово обслужване на „Арсенал“ на 150 души, работещи в Завод 3.

ЗАВОД 1 СЪБРА СТАРИ И МЛАДИ С ВЯРА, НАДЕЖДА И ЛЮБОВ

150 работници и специалисти, днешни и предишни кадри на Завод 1 на „Арсенал“ АД, се събраха за четвърта поредна среща в Деня на Вярата, Надеждата и Любовете, 17-ти септември, в ресторант „Капитал“ в Казанлък. Датата на празника тази година е избрана уж случайно, но случайности, когато става дума за вярата, надеждата и любовта, водени от мъдростта, не може да има, каза пред гостите в препълнената зала в началото на срещата директорът на Завод 1 инж. Динко Кюмюров в поздрава си към бивши и настоящи колеги-оръжейници. Той им пожела здраве и успешна съвместна работа, защото личните успехи в случая са и успехи на фирмата, както и обратното. Да се виждаме отново и отново, пожела още директорът на Завод 1, заводът, който произвежда най-разпознаваемата навсякъде по света арсеналска продукция – стрелковото оръжие, знак за високо качество в този бранш.

Ветерани и настоящи

Снимки: Христо Стрешков

Празникът на хората от Завод 1, зареден повече от всеки друг път в последните години от оптимизъм за бъдещето на завода, както и на двете фирми с марката „Арсенал“, продължи до вечерта на слънчевия септемврийски ден, чието начало, 150-те майстори на прочутия

снимка за спомен пред Дома на културата „Арсенал“. Срещата се организира за четвърти път от ръководството в лицето на директора инж. Динко Кюмюров, Инициативен комитет и заводската организация на КНСБ.

„Калашников“ – работници, специалисти и ръководители от всякакъв ранг, сложиха с обща

Техническият директор на „Арсенал“ АД инж. Христо Стрешков поздрави учас-

тниците в срещата от името на изпълнителния директор Николай Ибушев и на цяло-

фирмено ръководство по случай тяхната празнична среща. И Ибушев, и Стрешков са израснали като кадри на Завод 1. Стрешков пожела на оръжейниците най-напред здраве и хубав празник и ги поздрави за направеното от тях през годините на работата им в „Арсенал“. От името на

фирменото ръководство ветераните от Завод 1, както и сегашните им колеги, получи чрез зам.-директора по техническите въпроси покана за Празника на фирмата на 7-ми октомври. Да се срещнем пак догодина, приключи приветствието си инж. Христо Стрешков, след което своите пожелания за здраве и съвместни успехи в бъдещото развитие на Завод 1 пожела и сегашният му директор инж. Динко Кюмюров. Своите поздравни поднесе и Владимир Чучумишев, ръководител на техническото развитие и ино-

вациите в „Арсенал“.

Срещата на Завод 1 е част от поредицата срещи по заводи

на смени и цехове, технологи и конструктори, ръководители, работници и специалисти от

на ветераните – оръжейници и машиностроители, първи от които още преди 20 години подеха инициативата арсеналци от Завод 5.

Още в началото на събитието оръжейниците от завода почетоха с минута мълчание своите колеги, които вече не са между нас на този свят.

На срещата дойде и председателят на КНСБ в „Арсенал“ Атанас Бозов, един от официалните гости на събитието.

Стругари, шлайфисти, фрезисти, химици, монтажници на прочутите картучици и автомат „Калашников“, началници

различни професии, каквито в стрелковото производство има много, си припомниха тежките часове на спешни експедиции, на първи усвоявания на изделия, трудностите на кризисните години и веселбите по празници и екскурзии. Радостта от днешното възвръщане на силното арсеналско производство и растежа на промишлената продукция, реализирана на световните пазари, каза своята дума за отличното настрояване на празника.

Продължава на стр. 4

НИКОЛАЙ ИБУШЕВ: ЩЕ ВЪРВИМ НАПРЕД

Г-н Ибушев, каква е равностметката от годината за „Арсенал“ навърх поредния фирмен празник?

- Равностметката е повече от позитивна. От гледна точка на обезпеченост с работа, с доходи, с материали и всичко необходимо за производствения процес, с изключение, за съжаление, на необходимата работна ръка - като количество и квалификация. От една страна - недостиг на работна ръка като количество, и недостиг на квалифицирани кадри - от друга. Всичко останало е обезпечено. В този смисъл е ролята на арсеналското ръководство и това на „Арсенал 2000“ - търговското дружество, което прави договорите за „Арсенал“ - те са си свършили, най-общо казано, работата. Работим съвместно и това води до съответните резултати. Ето и основните от тях:

Равностметката в цифри:

Произведената обща промишлена продукция в „Арсенал“ за последната година нараства с 53% спрямо същия период на миналата година. Приходите от продажби са нараснали със 149% спрямо същия период на миналата година. Това са две много красноречиви цифри. Те говорят много. В същото време направените инвестиции от „Арсенал“ АД и „Арсенал 2000“ вече надхвърлят 120 млн. лева, като от тях инвестициите със социален характер са за 12 млн. лева за последната година. Тук виждаме поевтиняването на храната, ремонтът на столовата база, битовките, санитарните възли, ваучерите за храна и техният увеличен размер с 50% от началото на юни тази година, които вече са по 60 лева, двойният размер на ваучерите за Коледа и Великден, безплатната почивка на море за над 2000 арсеналци и техните семейства, които фирмата субсидира. Отделно от това сега, за този фирмен празник, работещите в двете ни дружества ще получат двоен размер на ваучерите за храна, които от 60 лева този път ще са по 120 лева за всеки работещ, и 2,5 пъти увеличен ще е техният размер за Коледа и Нова година, или по 150 лева ваучери за всеки арсеналец за предстоящите Коледни празници. Това са важни неща. Ще отбележа също и направените през последната година инвестиции за подобряване условията на труд в размер на 1 млн. 140 хиляди лева.

Фирмата отделя много средства и за обучение и подпомагане на свои бъдещи кадри, сега стипендианти в различни ВУЗ-ове в технически специалности - в бакалавърска и магистърска степен. 15 бяха тези стипендианти през миналата година, а сега, през 2016 година, имаме нови 24 души и те вече са общо 39. 7 от тях предстои да се дипломират и да започнат работа в „Арсенал“. На обучаващите се в инженерните специалности „Стрелково оръжие“

в Пловдивския технически университет, в Химико-технологичния в София и същия в Бургас, фирмата поема на 100% разходите за обучение. Частично се поемат разходите и на обучаващите се в други инженерни специалности. За нас, като фирма с традиция, авторитет и огромна перспектива, това е особено важно и тук искам да благодаря на всички колеги, които сърцата приеха тази идея и работят за нея. Благодарая на колективите, които приеха новите студенти и бъдещи кадри на „Арсенал“ и ги подпомагат в процеса на обучение. Благодарая и на самите младежи, които повярваха в „Арсенал“ и го припознаха като свое бъдеще. Никак не е маловажен и фактът, че за 2 години работещите в „Арсенал“ са се увеличили с 3 456 души. Сега тук работят 8 546 души, като очакванията ни са до края на тази годи-

щини, работещи в Арсенал“ - Стара Загора, Сливен и др. За да обобща - за двете последни години средната работна заплата в „Арсенал“ е нараснала с 49%. От 1-ви октомври тази година сме заложили и ново увеличение на премията с 5%. С всички тези мерки от наша страна на практика средната работна заплата в дружеството става една от най-високите в отрасъл „Машиностроене“ в цялата страна.

Колко време още ще е така: много работа, много поръчки, нови назначения?

- Баба Ванга вече не е между живите, но от моя опит в международната търговия и производството - от една страна, и интуицията ми - от друга, както и от моя гледна точка, виждайки нещата и анализирайки ги, считам, че тези години няма да са малко. Аз прогнозирам оттук нататък

своя стипендиантска програма преди няколко години с цел създаване на квалифицирани кадри. Как ги намирате, как ги мотивирате да остават, след като принципно те са дефицит в страната, а в района съвсем?

- В тази посока ръководството на „Арсенал“ прави много. Търсим качествени кадри, освен в нашата община и в съседните - Стара Загора Габрово и в Сливен дори. Обикаляме и в други райони, като масово рекламираме потребността от работна ръка при нас. Имаме определени резултати в тази посока. Увеличава се и броят на стипендиантите ни, както вече казах. Но да се върна на основната тема: колко ще продължи това? И на предишните фирмени празници пред целия колектив на „Арсенал“ съм съобщавал цифрите за

прогнози. Но като ръководство работим в посока разширяване на производствената и складова база, за да посрещнем нуждите от нарастващата продукция на „Арсенал“. Самият факт, че харчим тези пари, означава, че ние сме сигурни в тези години, през които, твърдо съм убеден, ще вървим напред.

На практика „Арсенал“ стопи местната безработица.

- Да. В Казанлък практически безработни няма и дори, според статистиките, сме с отрицателна безработица. Счита се за нормално безработните да са от порядъка на 3%. Винаги има хора, които не работят по една или друга причина. Тук процентът е по-малък и то от доста време. Затова се наложи да търсим работници от съседни градове и вече има доста новоназначени. Фирмата осигурява безплатен транспорт на работещите от тези места. Правим всичко възможно да се развиваме интензивно, а не екстензивно, както беше дълги години в „Арсенал“. „Арсенал“ е изключително стабилен, повтарям, изключително стабилен в икономически план. Нямам страхове, че нещо може да се разклати. Няма признаци за това. Както се казва, не виждам светлина в тунела, защото вече сме излезли от него. Тунелът е зад гърба ни. Влакът върви напред.

Винаги сте бил оптимист. Дори в най-трудните години и периоди на „Арсенал“. Това очевидно много Ви помага. Дори и когато влакът е „отвъд тунела“...

- Абсолютно. Оптимизмът е заразителен. Няма начин. Не може да наведеш глава. Аз не навеждам глава никога. Гледам смело напред, боря се със зъби и нокти, целият ми екип се бори със зъби и нокти и така теглим напред. И успяваме. И благодарая на колегите, на моите заместници, на директорите на заводи, на началниците по цеховете, на низовия състав, на колегите от „Арсенал 2000“ за усилията и нещадащото време.

Работим в екип и синхрон, това дава резултати, още повече, когато всички гледаме в една посока. Не може иначе. Тук, разбира се, виждаме и добрите резултати от въвеждането на системата ERP, от мероприятията с дългосрочен характер, които вече дават своите плодове. Виждаме вече резултати от замисленото преди 2-3 години. Виждаме ползите, цифровите изразения. Продължаваме и с инвестициите. Това, което правим, го правим по най-съвременния начин, с най-съвременните технологии. Разбира се, че не сме магьосници и не можем за кратко време да променим всичко в „Арсенал“, да стигнем до всяко работно място, но капка по капка, ден след ден и това става. И ще стане навсякъде.

Продължава на стр. 9

Новата Алея на първенците

на персоналът на фирмата да достигне 9 хиляди души.

В последните две години „Арсенал“ стана примамливо място за работа за много хора. Основна причина са добрите заплати, поне 5 пъти увеличавани за две години.

- Не пет, повече пъти. За периода от август 2014 година до август тази година, тоест за две години, дружеството е увеличавало заплатите на работниците си общо 8 пъти. За този период бяха увеличени договорените заплати на персонала 5 пъти, което доведе на практика до 50% увеличение на същите заплати. Двойно бе увеличена премията за целия персонал - от 5% на 10%, средно с 20% се увеличиха договорените заплати на ръководителите, заети пряко в материалното производство. Отделно се изплащат и по 150 лева допълнително за отдалеченост на работещите в Заводите 3 и 4 и пак по толкова се заплаща на работниците от други

твърдо поне още 6,7, 8 години, че и оттам нататък сигурно ще продължим да работим по същия начин. Според мен, много дългосрочно е раздвигването на нашия пазар. Който е изкушен от политиката и се занимава с тези въпроси, който следи събитията не само в Близкия Изток, но и по-далеч и край нашите граници, трябва да е наясно и с факта, че предстоят и президентски избори в САЩ и е много важно коя партия там ще спечели изборите и кой ще е президентът. Считам, че моите прогнози ще се сбъднат и този път и в САЩ ще има смяна на статуквото. Тоест, този път демократите ще отстъпят на републиканците, според мен, и това означава още по-сериозна наметана международен план на САЩ, а оттам и необходимост от нашите продукти. Нещата са в дългосрочен план. За съжаление, дефицитът на работна ръка, и то на качествена работна ръка, е все по-голям.

В този смисъл „Арсенал“ бе една от първите фирми в страната, която създаде

започналите огромни инвестиции на територията на фирмата, които продължават и то със сериозно темпо. Някои от нещата се проточват във времето, защото строители с лиценз за Първа категория, каквито са нужни за „Арсенал“ и обектите тук, просто няма. Всички са ангажирани и то в „Арсенал“. Няма откъде да се вземат хора за строителство от 1-ва категория, каквито са изискванията за нашите цехове. Но работещите в цеховете в Завод 4 - Мъглиж, в Завод 3 и в Завод 5 виждат с очите си какво мащабно строителство се прави. Особено в Мъглиж и базата на „Каракос“. Аз и колегите ми не бихме си позволили да допуснем тези огромни инвестиции и харченето на пари за нови мощности и складови помещения, ако не бяхме уверени и убедени в една дългосрочна добра програма пред нас. Гарантирани сме с договори за няколко години напред и постоянно имаме искания и питания за увеличаване на тези договори. Налага се дори понякога и да се въздържа от дълги

ЗАВОД 1 ... С ВЯРА, НАДЕЖДА И ЛЮБОВ

Директорът на Завод 1 инж. Динко Кюмюрев:

Без оптимизъм не може да се работи

Нови 500 души предстои да бъдат назначени на работа в завода, който произвежда: „от - до“ българ-

изводството в изпълнение на договорените фирмени поръчки в последно време, обясни за „Трибуна Арсе-

на част от новите машини вече са доставени и работят, за други предстои, трети сега се договарят за закупуване.

изводствен капацитет да се използва максимално и за нуждите на останалите арсеналски заводи, за които Завод 1 произвежда някои от детайлите. Изключително радостно за целия състав на работещите в Завод 1 е обстоятелството, че в последните месеци именно Завод 1 излиза напред сред останалите арсеналски заводи и звена като най-силен в увеличаването на обема на произведената продукция, сподели още инж. Динко Кюмюрев. Като важно ус-

ловие за развитието на Завод 1 и следване на точния ритъм на сложното производство на няколко свои изделия той определя факта на отличната взаимовръзка с мениджърското ръководство на „Арсенал“, което осигурява, както ритмично доставяне на суровини и материали, нужни за производството, така и реализация на продукцията, а също и логистична подкрепа от всякакъв характер, нужна за изпълнение на поставените цели и задачи пред Завод 1.

Диана Рамналиева

Инж. Кюмюрев и инж. Стрешков - оръжеиници с история

ските автомат и картечница с марка „Арсенал“, както и родните РПГ-та, СПГ-та, подцевни гранатомети и 60-милиметрови минохвъргачки, информира директорът на Завод 1 инж. Динко Кюмюрев.

За година и половина в завода, който е част от структурата на „Арсенал“ АД в Казанлък, вече са дошли на работа още 500 души. От 1

нал“ директорът инж. Динко Кюмюрев. Увеличението на обема на промишлената продукция в завода върви успоредно с неговото технологично обновление, информира още той. В Завод 1, известен сред арсеналци през годините като място, където се произвежда прочутото оръжие с марка „Калашников“, също се провежда фирмената политика

Идеята на ръководството на „Арсенал“, чийто изпълнителен директор Николай Ибушев също израства като професионалист в Завод 1, е да се осигури ново модерно оборудване, което да гарантира по-висока производителност на труда в условията на натоварен производствен график за изпълнение на поетите от фирмата договорни ангажменти.

„Без оптимизъм не може да се работи, както не може да се работи и с „няма“ и „не може“, категоричен е директорът на Завод 1.

Проблем с кадрите в Завод 1 също има, както и в целия „Арсенал“, но ръководството на този завод приветства идеята на фирмените мениджъри за стартиране на обновената система на наставниците, при която опитни работници и специалисти ще предават в производствени условия своите ценни професионални умения на по-новите си и млади колеги. Производствените графици в Завод 1 са плътни

и гъвкави, с възможност за оптимално разпределение на трудовите и капиталовите ресурси в ситуацията на изпълнение на договорените поръчки. И в този завод в последните години се работи така, че неговият про-

100 работници и служители в началото на 2015-та днес арсеналските стрелковници наброяват повече от 1 600 души. Новата работна сила е необходима, за да се отговори на потребностите от разширяването мащаба на про-

на ръководството на дружеството в последните години, която налага процес на преоборудване. Политиката на преоборудване в завод 1 тече като процес, тя не е еднократен акт, обясни директорът инж. Кюмюрев -

РАБОТА И ПРОФЕСИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

arsenal

Най-голямата фирма в областта на машиностроенето и промишлеността - „Арсенал“ АД в Казанлък, търси да назначи работници и специалисти за дългосрочен договор:

Със средно образование:

1. Машинни оператори на металообработващи машини с ЦПУ
2. Настройчици на металорежещи машини
3. Стругари
4. Оператори на преса за метал
5. Шлайфисти, кръгъл и плосък шлайф
6. Ел. монтьори
7. Фрезисти
8. Стрелец - изпитател
9. Машинни оператори производство експлозивни вещества
10. Машинни оператори производство пластмасови изделия
11. Електрозаварчици
12. Оксигенисти
13. Борвергеристи

С висше образование:

1. Инженер-конструктори
2. Технологи

Най-атрактивното заплащане в региона.

+ 150 лв. допълнителен бонус за отдалеченост за работещи от община Стара Загора и Габрово.

+ 60 лева ваучери за храна ежемесечно.

Столово хранене и други бонуси.

Социални придобивки за работещите, възможност за безплатни почивки на море.

На територията на „Арсенал“ АД има и фирмена детска градина.

За повече информация за обявените свободни работни позиции - Отдел „Личен състав“ на фирмата, телефон: 0431/631 33.

Документи и формуляри за кандидатстване за свободните позиции могат да бъдат изтеглени от сайта на фирмата www.arsenal-bg.com/kadri или да бъдат получени от Пропуски на централен портал от 7:00 до 17:00 часа. Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в Приемната на „Арсенал“ АД Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис №4 от 13:30 до 15:00 часа, всеки работен ден.

Обучаваме желаещите без професионален опит!

Откраднат портрет:

ИНЖЕНЕР ГЕОРГИ ЦОНЕВ

Откривам името на инженер Георги Цонев в поканата на КНСБ в „Арсенал“ за традиционната среща на бившите ветерани – машиностроители от Завод 5 и Института за металорежещи машини, с който заводът е свързан. Странно е, че в петте и повече години на вестник „Трибуна Арсенал“ все още не сме издирили за словесен портрет човек като него. Странно, защото, провокирана от този си въпрос, намирам

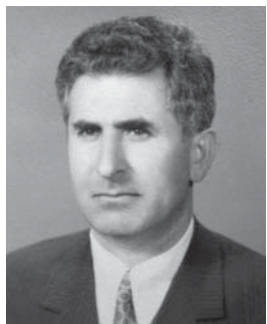
името Георги Цонев в списъка с десетте имена на заместник-директори ПТВ на Завод 5. Този ветеран, мисля си, е специалист и ръководител със същевен принос, един от хората, за които непременно трябва да се пише. Обаче инженер Георги Цонев не мисли така... Няма против да ми разкаже много неща, но има против публичните си изяви, мотивът му: „Има по-заслужили, има сегашни специалисти, не съм сигурен, че имам точна памет

за всичко“. Точната памет за производствените постижения не е най-същевеното, мисля си. За нея, слава Богу, относно Завод 5 има достоверна история, записана от инж. Неделчо Братоев. Но зад всички постижения винаги има някакви хора, личности, чийто качества дърпат нещата напред. Техните портрети са за друга история – Историята на личностите, която опитваме да съхраним чрез „Трибуна Арсенал“. Без личностни качества

няма как да има производствени постижения. Хората са важни, качествата им – също. Не споделям максимата, че няма незаменими хора – напротив, всеки човек е незаменим, защото всеки човек е неповторим. В случая с Георги Цонев заинтригува точно това – самият той. Затова рискувам със словесния портрет на инженера, бил свидетел на цялата история на бурното развитие на гордостта на българското машиностроение – арсеналският Завод

5. Рисувам, защото да се пише за него той бе против до последно. Но рискувам и защото в личния му отказ от публичност аз видях един твърд, принципен човек, отговорен за всеки факт, за всяко свое действие. Но и един успял в осемте десетилетия на годините си мъж, живял и преди Девети 1944-та, и след Десети 1989-та. Но най-активно – между тези две превратни за българската история дати.

Докато с Георги Цонев си говорим на крак в семейния магазин за железарии, разбирам, че това е човек, у когото консервативният дух

на отиващото си време някак странно, но съвсем успешно, се е съчетал с новия дух на динамиката на днешния ден. Магазинът на казанлъшката Главна, току под Гимназията, е мястото, където двамата със съпругата Радка осмислят пенсионерските си години вече към две десетилетия. Напоследък бизнесът движи повече Радка, също дългогодишен арсеналски кадър – специалист „Труд и работна заплата“. Георги позакъсва с придвижването, за което се шегува със себе си: „Добре, че има таксите!“ Докато си говорим със съпруга, не като журналист и интервюиран, а като едни от хората, на които и в дни като днешните не спира да им пука за обществено, пристига и Радка. Успявам да я измоля поне за една семейна снимка – има нещо вълнуващо в това семейство, даже две години след Златната им сватба, от която ми обещава поне един фотоспомен за любимия вестник. В магазина не спират да влизат хора, питат, търсят... „Недоумявам как млад човек днес идва да си купува нещо тук, без да може да различа винт от болт“, чули се инж. Цонев – това само преди десетилетие било абсурдно. Причината за нарастващата техническа неграмотност на новите поколения българи, както и на неграмотността изобщо, семейство Цоневци свързва с ниското ниво на българското училище. Завършил Казанлъшката Мъжка гимназия през 1946-та, учил по времето, когато от обучението отпадали цели паралелки заради високите изисквания на преподавателите,

Георги Цонев не може да си представи образование, в което дипломи взимат всички без разлика знаят ли – не знаят ли. Учителят в мислите на Георги и Радка е огледало – човек с достойнство, с принципи, с отговорност и с изисквания. Човек за пример... Такива учители, според двамата, днес трудно се намират. А на такива учители, и двамата считат, че самите те дължат много. „Бяхме поколение, което показва, че е дало успели хора“, реди имената на съучениците си Георги Цонев. Но и едно е достатъчно – на съгимназиста д-р Денчо Бойчев, човек с ярък принос за казанлъшкото здравеопазване. Колкото до своя си принос към Завод 5, инж. Цонев не иска да коментира. Не го намира за коректно да говори сам за себе си. Но аз го откривам във фактите от историята на завода, документираните в книгата на инж. Неделчо Братоев „Съдба“ – преживяно, постигнато, осъзнато. Тръгвам от кратките реплики на някогашния зам.-директор инж. Цонев, че служебно през 80-те е бил в командировка в Япония за преговорите с „Ямазак Мазак ко“ и че преди това през него е минал целият процес на проектиране и оборудване на завода при огромната роля на приноса на инж. Хари Симеонов. Приказката за Япония ме провокира да си спомня написаното от инж. Братоев за времето на прословутите ГАПС. Националната програма Гъвкави автоматизирани производствени системи е изключително амбициозно и сложно техническо начинание, в което държавната и партийната власт през 80-те години на 20-ти век ангажира водещите у нас машиностроителни предприятия. „Арсенал“ и Завод 5 с ИММ получават най-отговорните задачи. Процесът се ръководи от Държавното стопанско обединение „Металхим“ – Сопот, от което се спускат задачите в арсеналския завод. Едно от направленията, по които се работи, е прилагането на личностите за производство на японската фирма „Ямазак“, която доставя за казанлъшкия завод и солидно оборудване. Японската връзка върви успоредно със сътрудничеството с „Рьоперверк“ от Западна Германия. Контактите с „Ямазак“ се финализират успешно с договор за купуването на

документацията и правата за производство на четири модела обработващи центри. Инженер Георги Цонев е един от хората, които движат този процес. Договорът предвижда японците да доставят и оборудване за предстоящата реконструкция на Завод 5, а българската страна е доволна от ниската цена, по която получава лиценза, пише по този повод инж. Неделчо Братоев. Интересът е взаимен. Реконструкцията предвижда ново строителство и оборудване за 73 млн. лв., около 70 млн. от тях в западна валута. Времето показва, че тези амбициозни цели не се реализират до край, но и случилото се не е малко. Израснал в Завод 5 до ръководните ангажименти на заместник-директор, инж. Цонев днес се усмихва на чудотостите на живота – бил е свидетел и на времето на арсеналските опити за ГАПС, и на времето, когато се ползвали основите на завода – в началото на 60-те години, когато на мястото на Завод 5 имало зeleнчукови градини... Свидетел е и на силата на авторитета на могъщи за българския ВПК фигури, като ген. Георги Ямаков и инж. Илия Гунчев, ръководители на ДСО „Металхим“. Цонев често си примомня думите на ген. Ямаков, че предприятията от ВПК трябва да са гъвкави, за да се адаптират към пазарните условия – и със специална, но и с гражданска продукция. С предлагането на това, което в момента се търси и може да се реализира като продукция. Такава гъвкавост някогашният зам.-директор на Завод 5 откърва и в днешното ръководство на „Арсенал“ – Цонев не е влизал в завода от 1993-та година, но знае, че днешното производство на Завод 5 има други цели и предназначение.

Промяната, според него, е в унисон с новите изисквания и условия на днешното време. Всяко време си има своите неща, своите предимства и своите недостатъци, казва инж. Цонев, докато си говорим от двете страни на щанда в железарията. Той не абсолютизира нито годините на социализма, нито днешните. Не абсолютизира и личния си принос в „Арсенал“, точно обратното. Човек като него, с технически умения, знания и организационни възможности, очевидно би се справил с живота във всяко време, мисля си. Инженерната професия и днес е най-конвертируема по света. Когато отива да следва в Техническия в Русе „В София такива като нас не

щата се променят – и за лошо, и за добро... Ей за тия неща си говорят всяка година арсеналските ветерани-машиностроители на срещите си през септември, където Георги Цонев, един от тримата инициатори, отива с приятели: „За да се преброим...“ Но си признава, че отива и за по едно „Наздраве!“ Срещите му напомнят многото преживени арсеналски празници за Деня на машиностроителя в началото на всеки октомври. Ден, покрай който идва и традицията на днешния арсеналския фирмен празник, който тази година е на 7-ми октомври. Както тогава, така и сега, програмата е богата, трапезите – обилни, а настроението – високо. Първите празници арсеналци ка-

допускаха“, Георги Цонев едва ли е мислил по този въпрос. Просто техниката го влече, след гимназията завършва и казанлъшкия Механотехникум. Преди 50-60 години в България други неща били на дневен ред. Цонев едва ли е мислил, че ще има внука, който живее в Лондон; син, който след висшето си в Москва вместо в „Арсенал“, отива в Чехословакия... Едва ли е планирал и двамата му синонове да въртят свой бизнес, а сам той, вместо тихи пенсионерски години, ще кара края на своите 80 в собствен магазин... За толкова години не-

рали край минералните бани на Овощник, където всички се стичали на огромен пикник-събор, спомня си Георги Цонев. Помни и арсеналските празници на Тублата под Енина... Какво ли не помни, нищо, че вече не вярва на паметта си на сто процента. Тази невъра идва от прекалената отговорност към работата, към „Арсенал“ и към собствените принципи да бъдеш безпогрешен, мисля си, докато в живите очи на инженера идват още и още спомени, за които – нека той ми прости, но нямаше как да не разкажа...

Диана Нейчева

АЛЕЯ НА ТРУДОВАТА

Петко Георгиев Гачев
Ръководител ЦФЛ 0/162

Ценка Никифорова Маркова
Зам. Ръководител на правл. 0/540

“Мъжка” е тазгодишната Алея на първенците на “Арсенал”.

Една добра традиция, забравена преди и възстановена от близо десетилетие по инициатива на изтълнителния директор на фирмата Николай Ибушев.

Това не са просто снимки на 51 арсеналци, на 51 табелни номера. Това са лица и съдби, преплетени със съдбата на “Арсенал”. Това са сърца, всяко от които носи в себе си “Арсенал” и е оставило по част от себе си тук. Част от тези лица са познати, някои дори и не са за първи път в редицата на първенците, други са изключително нови имена. Но всички те работят и са част от Големия път на дружеството, уверено поело в един друг, различен, дълъг и обещаващ път.

Петър Стоянов Петров
Инж.инвеститорски контрол 0/170

Тотка Цветкова Цветкова
Началник склад 0/170

Мирян Сахак Маденджиян
Адм. уебсайт “Маркетинг” “Арсенал 2000”

Иванка Христова Пенчева
Счетоводител 0/310

Мирослав Първанов Стоянов
Инженер конструктор БРБ-6 0/425

Николай Пейчев Иванов
Пазач Б0 0/591

Александър Банев Попминчев
Ръководител участък 1/170

Валентин Иванов Тодоров
Конструктор 1/163

Генчо Петров Гюмюшев
Настройчик 1/480

Стоян Добрев Цонев
Шлосер 1/110

Богомил Иванов Митев
Термист ОЦВ 1/150

Милко Найденов Христов
Фрезист 1/160

Недка Сашева Атанасова
Зареждач 1/210

Марин Емилев Пелитов
Фрезист 1/221

Драгомир Василев Драганов
Фрезист 1/290

Кольо Георгиев Василев
Технолог 2/103

Венета Борисова Коева
Окачествител 2/120

Ангелин Димитров Деков
Програмист оператор 2/120

Здравко Костадинов Панделев
Настройчик 2/180

Никола Желязков Биязов
Оператор на преса 2/160

Мария Василева Димитрова
Главен счетоводител 3/104

Али Сабриев Юлмеров
МОПОВ 3/110

Пенка Ечева Белчева
Шивачка 3/131

Георги Костадинов Джалев
МОПОВ 3/120

СЛАВА - 2016

За всеки един от тези всеотдайни и сърцати арсеналци ще ви разкажем в следващите 26 броя на фирмения вестник "Трибуна Арсенал".

Как е намерил път в "Арсенал", какво осмисля дните му тук, с какво пълни делниците си отвъд фирмата, какво завещава на деца и внуци, какви стремежи и нови хоризонти предизвикват дните му.

За поредна година всички тези арсеналски отличници бяха уважени на специална церемония и наградени лично от изпълнителния директор на фирмата Николай Ибушев и челия Борд на директорите на дружеството.

Здраве и надежда да пълнят дните ви, всеотдайни арсеналци!
И за много нови последователи.

Николина Николова Стойчева
ММ Воеприпаси 3/150

Георги Стефанов Ненчев
Директор завод 4

Христо Дончев Славов
Началник цех 4/110

Недялка Димитрова Дойчева
Бриг. външно и вътр.коопериране 4/104

Димо Стоянов Николов
Машинен оператор - алуменции 4/170

Стойка Стойнова Петкова
Икономист собестойчик 4/105

Диян Иванов Неделчев
Монтажник изделия от метал 4/140

Виолета Рачева Иванова
Машинен оператор 4/130

Дияна Колева Байнова
Машинен оператор 4/150

Татяна Петрова Пейчева
Машинен оператор 4/130

Петър Кирилов Щиранов
Директор завод 5

Тихомир Ангелов Тотев
Ръководител ОАИ 5/600

Кольо Велков Стойчев
Началник отдел 5/305

Кръльо Дончев Некайов
Ръководител участък 5/510

Тодор Иванов Манев
Настройчик ММ с ЦПУ 5/130

Росица Стефанова Желязкова
Оператор ММ с ЦПУ 5/510

Василка Спасова Димитрова
Окачествител 5/106

Георги Велков Каджиев
Монтьор ММ 5/220

Ивайло Цанков Забунов
Настройчик ММ 5/620

Николай Цанков Забунов
Настройчик ММ 5/620

Пенко Колев Пондев
Топилчик 5/435

Деяна Тодорова Янчева
Дефектоскопист 5/391

Цветан Иванов Ковачев
Термист ОЦБ 6/150

Ваньо Стоянов Димитров
Ерозиичник 6/160

Галин Руменов Трифонов
Началник цех 12/130

МИРО И МАРИЯ. ИЛИ „АРСЕНАЛ“ В БЪДЕЩЕ.

За него „Арсенал“ тепърва ще отваря хоризонтите. И той за „Арсенал“ тепърва ще се превръща в новина. В последното съм сигурна. Не само заради особеностите, искрящ и изгарящ пламък в очите на 25-годишния Мирослав Панайотов, а защото

след като стиска вече първи диплом в джоба и е почти на финала на втори, за младия инженер тези мотиви са станали двойно повече. Да избере и остане в Казанлък и в „Арсенал“. Бетон е откъм доводи: „Арсенал“ е добро място за

зано по нашенски - работи като дюнержия.

За малкото време в тази си роля Миро разбрал, че, ако искаш да живееш и се чувстваш добре в родната си, в която не е лесно, трябва първо да дадеш и вложиш в себе си. После да

кажеш да им кажа, твърди инженер Панайотов, искрено убеден в резултатността на мисията си.

Категоричен е, че „Арсенал“ е една от малкото фирми в страната, която прави това за младежите. Усилие, което ще има своя добър резултат, убеден е младият инженер Панайотов.

Споделя, че вече има и първи успех: вярно, не в сферата на уредостроенето и боеприпасите, но категорично в сферата на младите лица в „Арсенал“. Довел малко преди година и момиче тук - приятелката си Мария Маркова.

20-годишната хубавица работи като отчетник в Завод 3 и е студентка по политология във Великотърновския университет.

Запознали се през приятели, харесали се. После, за да не се разделят задълго, просто Миро мотивирал Мария да започне работа в големата фирма.

Тук е хубаво, смислено. И е добър вариант за младите хора, които имат още проекции за себе си, споделя и възпитателката на Хуманитарната гимназия в Казанлък, която с нетърпение очаква втория фирмен празник. Миналата година, за първия, била само на три дни работа и всичко й било като насън. Сега искаш да усети арсеналския дух, хората, казва Мария.

Засега тя е и единствената арсеналка в нейното семей-

ство. Надява се един ден да „отвори“ обаче пътя.

Без притеснения признават, че тук им харесва: намерили са смисъл на дните си, колеги, от които да учат. Приятелите дори.

Хубаво е да правиш, да създаваш нещо, което до момента го няма. Има особена тръпка в това, особено възбуждане, доверява младият специалист.

За Мария нещата стоят малко по-иначе: тя е принципно по-приглушеният в двойката. За нея „Арсенал“ е училище. Житейско. В което, всъщност, освен чисто професионалните знания, учиш и много други важни неща, които животът налага. Тук е истината, категорична е девойката от Кърн, която отскоро дели един покрив с Миро, но вече в Копринка. Заедно им е добре. И им личи. Изглеждат щастливи. Заедно идват на работа, заедно се прибират. Заедно кроят планове си.

А те са много. Най-важният обаче е да завършат с образованието си. И да натрупат добра професионална основа. Сваатбата ще почака.

Що години напред са, техни са.

За инженер Панайотов те са в „Арсенал“.

За 20-годишната Мария Маркова - там накъде, в пресечната точка с философията. И новите предизвикателства.

Морето, приятелите, любимата работа, пътуванията, са само част от тях.

отвъд този пламък гори един непрестанен стремеж да ставаш по-добър, като учиш. От тези, преди теб.

Да вървиш нагоре бавно, целеустремено, трупайки опит и мъдрост.

Такива като него напоследък се търсят със свещ. Не само защото е изключително трудно да се открият, мотивират и отгледат млади хора с талант за техниката и науката в България, но още по-трудно е да ги мотивираш съзнателно и доброволно да останат тук. Вместо да грабнат раниците и да поемат по големия бял свят. А още по-трудно е да ги накараш да намерят смисъл на живота си сега и занаят в малък град, пък макар и с дадености.

В такива случаи възшебната думичка в последните години е „Арсенал“. За мащабите на Казанлък и района това е изключително важна възшебна думичка.

25-годишният инженер от Пловдивския Технически университет Мирослав Панайотов прекрасно е разбрал това.

Още преди 6 години, когато избира да е един от първите стипендианти на „Арсенал“. Всъщност, един от първите трима. Най-първи, които се доверяват на възстановения опит на ръководството на дружеството да съживи една стара и важна традиция за големите български фирми в създаването на кадри - отглеждането на свои.

Помним Миро от студентската скамейка, накъде в първи курс, когато за първи път го потърсихме да разкаже. За мотивите си тогава. Прекрасното е, че и сега,

развитие. Тук имам мотивираща и интересна работа, в екип, който ме вдъхновява допълнително да давам най-доброто от себе си. Работя с хора, които ми вярват и всъщност това и е най-важното. Да попаднеш в добър колектив“.

Железни доводи на млад инженер от колектива на цех 425 в Завод 0. Не случайно Миро попада точно там, в Базата за развитие и внедряване. Това, което се очаква от него, е свързано и с неговата професионална компетенция. Защитил е с отличен дипломната си работа в Университета в Пловдив на тема: „Оценка ефективността на действие на 120 мм. осколочно-фугасна мина“. За магистър-инженера от Факултета по уредостроене, с модул „Боеприпасно производство“, това е предизвикателна територия. Признава, че от малък се запалил по оръжието, макар че съдбовен знак му подсказал да не се захваща с лова: на път, за да извади ловен билет и да се впише в армията на ловците, ходещи на поход, Миро катастрофира.

Сега не съжалява за това, тъй като е убеден, че човек може да е добър в разработката на оръжие, без непременно да стреля по животни. Всъщност, правило за дузина арсеналски инженери с неговия профил.

Преди да стигне обаче до университета в Пловдив и стипендиантската програма на „Арсенал“, възпитаникът на казанлъшкия Механотехникум трупал цели 3 месеца стаж като помощник-готвач в центъра на Казанлък. Ка-

искаш от другите и да очакваш от тях. Затова и някак логично, съвсем осъзнато, се записал в първата стипендиантска програма на „Арсенал“. Сега, от позицията на изминалите години и виждайки остри какво прави ръководството, за да търси и мотивира млади хора за работа в „Арсенал“, е убеден, че има с какво да

помогне: с опита си, с това, че сам е минал по този път. Искрено споделя, че би искал да се включи в тази програма, като мотивира младите хора за участие в нея.

Мисля, че знам какво и

ство. Надява се един ден да „отвори“ обаче пътя. За разлика от инженер Панайотов, който е арсеналско дете. Майка му Росанка Първанова също работи тук. От много години. И за Миро, и за Мария

Каквото и да се случи с живота им после - и двамата са убедени, че „Арсенал“ ще има огромна следа в това.

Другото е Бъдеще. Пълно с изненади.

Деляна Бобева

НИКОЛАЙ ИБУШЕВ: ХЪС ЗА РАБОТА ИМАМЕ

Мисля, че хората имат очи и виждат колко неща се правят в „Арсенал“ и по отношение на модернизацията на производствените мощности, и на организацията на управлението на производството, и в социално-битов план. През тази година продължаваме да работим по газифицирането и отоплението на големи площи, основно в Завод 5. Продължаваме и в други заводи. Там, където е необходимо, пък работим по вентилацията и охлаждането, защото и това се изисква, където има претопляне, като в цех 600 на Завод 5, например. През тази година изцяло модернизирахме и по случай празника на фирмата откриваме изцяло обновен Централния стол за хранене на работещите, обновена е и Столовата в Завод 3, променяме постепенно целия екстериор в „Арсенал“. Наоколо тук ще има нови зелени площи с парково осветление, ще стане уютно, приятно за хората, които работят тук и прекарват по-голямата част от времето си тук. Сменяме изцяло водопроводната мрежа на площадката в Мъглиж, както и ел. захранването и водоизточниците. Цялото осветление в „Арсенал“ се подменя с LED диодни лампи. Правим промени в самите подстанции. Това са все неща, които не всеки вижда, но за тях са нужни огромни инвестиции. Това са големи по мащабите си строителни дейности, които се извършват - къде забележимо, къде не, но те коренно променят инфраструктурата на „Арсенал“. Дори поливането на зелените площи вече ще се контролира дистанционно. Всъщност, „Арсенал“ вече е коренно различен. Няма нищо общо с преди. Активите на дружеството са увеличени над 2 пъти в сравнение с периода от приватизацията, за разлика от други, много други приватизирани предприятия, които отдавна вече са в историята. Това е достатъчно красноречиво за всичко, което се е случило тук, според мен. „Арсенал“ е огромен и нищо не може да се случи за два дни, важно то е, че сме поели по правилния път. Аз съм бил оптимист и в най-тежките моменти на фирмата, но сега наистина смело гледам напред, защото виждам, че има нещо зад гърба ми. Че тунелът е зад гърба ми, а напред е светлината. Уверен съм, че онези тежки години няма да се върнат.

Според Вас, усещат ли хората тази стабилност, това спокойствие за хляба, което им осигуряват с екипа си?

- Няма как да не го усещат. Много хора виждат отношението ни към първенците в труда на фирмата, към добрите и съвестни работници, онова, което правим в социален аспект. Та ние изпращаме близо 2 хиляди души безплатно ежегодно на море. Не може да не виждат всичко останало, което правим за тях: безплатни билети за културни прояви, новогодишно настрояние, поддръжката на общинска детска

градина, която на практика „Арсенал“ издържа. Няма такава детска градина в града. Издържа и Детско-юношески отбор по футбол, поддържа фирмения стадион. Това няма начин да не се вижда. Истината е, че няма такава фирма. Но сме се „пръснали“ на много места, искаме много и не успяваме да огреем едновременно навсякъде. Дълги години нищо тук не беше пипано.

„Арсенал“ отдавна е един град, а сега тървде важен град, който е и гръбнакът на местната икономика. В тази посока Вие сте и част, и лидер на групата Експерти за Казанлък, която има свои 6-ма съветници в Общинския съвет. Независимо, че не сте мнозинство, вие на практика сте „гръбнакът“ на местната законодателна власт. Вие сте тези, които посочват и дават кураж за тежките и добри решения в общината. Или е измамно това усещане?

- Не, не е измамно. Продължавам да тървдя, че в Общинския съвет ние сме един много позитивен коректор. Основната политическа партия, с голям брой съветници, е ГЕРБ. И - слава Богу, че там са разумни хора, начело с кмета Галина Стоянова и председателя на Общинския съвет, както и екипът на Общината. Радвам се, че те разбираха, че през местния законодателен орган на Казанлък, доказано сме ние там, няма как да минат непозволени решения за хората от общината. Този тон зададохме още в предходния мандат, когато станяхме основен коректор и балансатор. И с наша помощ и колегите така работят. И, както виждате, самият град вече има друг облик. Аз вече много се гордея с Казанлък. Мои гости, като дойдат тук, като видят пълните магазини, парковете ни „Розариум“ и „Тюлбетон“, велоалеите... казват, че е „град-кукличка“. Горд съм, че Казанлък започна да изглежда така и че аз съм част от този град. Гордея се с града си, с колегите си от Експерти за Казанлък, които също имат принос градът ни да изглежда така. Хубаво е да виждаш, че има и много други хора, които гледат позитивно и работят с душа за града си. И това се вижда отвън, уверявам ви. Аз искрено се радвам за това, защото, създавайки преди 10 години групата Експерти за Казанлък, вече виждах реализация на мечтата ми на практика. И това ще продължи да бъде така, ако обществеността на Казанлък продължи да има доверие към дейността ни, която е абсолютно безплатна: от самото начало ние даваме възнагражденията си като съветници за различни добри градски каузи - на 100% парите ни отиват за градеж на паметници, в помощ на спор-

тисти, за болницата, за детски площадки, за НПО, църкви и други. Даваме и не малко собствени пари за тези каузи. И така трябва да е.

Вие, освен председател на групата Експерти за Казанлък и най-голям работодател в региона, сте и Почетен гражданин на Казанлък. Според Вас, какво му липсва на града, Вас лично какво Ви дразни тук?

- Доста неща все още му липсват на Казанлък, за да стане в истинския смисъл на думата един град-мечта. За съжаление, една част от липсващото му все още не е достатъчно добре обложено в законова форма, за да може Общината да го направи. Давам пример: една община няма как да принуди собственика на една къща или стопаните на един блок с изпадала мазила да ги измажат. Има някаква уж законова възможност, но е много трудно да се премахнат незаконно поставените и построени гаражи. Всеки вдигнал по един гараж, опънал жици, без да мисли за

нужда от законност и ред, от предприемането на конкретни мерки, за да стане градът наистина хубав. Давам си сметка, че това е трудно нещо и няма лесно да се ликвидира, а и до момента нито едно общинско ръководство не се е заело с този въпрос. А трябва. Има и по-дребни неща: като ръждасалите стълбове по казанлъжките улици със стърчащи на тях жици от тролейбусната мрежа, които на никого не трябва. Тролеи няма да има скоро в града. Тези жици нито за нужни на някого, нито пък имат някаква поддръжка. Защо висят? Всичко това загрозява нашия град. И трябва да се търсят някакви форми на въздействие в тази посока. Иначе няма спасение.

Имаше преди години опасения и притеснения, че ще „зейне“ поколенчески дефицит на кадрите в „Арсенал“, че ще изчезнат цели професии. Имате ли такива притеснения?

- Не. Поколенията се сменят, този процес в „Арсенал“ е съ-

посока вземаме мерки. Случва се понякога тежки инциденти, които, доказано вече години наред, са следствие най-често от нарушаване на технологичната дисциплина. За съжаление, понякога това става и от стари кадри, от „приспиването“ на дребни нарушения дълги години в стил „а, бе това не му пречи“, типично по български, докато един ден се окаже, че това нещо пречи. Трябва да се разбере, че тези писани правила за технологичната дисциплина не са току-така написани, а трябва задължително да се спазват. За съжаление, не съм в състояние да хвана ръцете на всички арсеналци, за да работят безопасно, всеки трябва да обърне внимание на себе си. Затова и трябва да се гледа сериозно на тези неща, затова са и ежедневните инструкции. Иначе, във фирмата има създадени условия за спазването на технологичната дисциплина. Разбира се, че никой не може да прогнозира и неприятните, завършили, за съжаление, фатални случаи. Но, колкото и да прозвучи некрасиво, сравнявайки неприятните инциденти с други фирми в страната, тук не надхвърляме средното ниво за инциденти, в никакъв случай. И слава Богу, че тези неща се случват рядко. Винаги боли, когато губиш работник, колега, служител, независимо дали го показваш. Всички сме хора. Иначе, другата цена е изключително натовареното ежедневие на всички ни. Не броят белите коси, инсултите, инфарктите, диабета. Нищо не броят. Удовлетвореността от работата няма мярка.

Колко тежи да носиш на гръба си отговорността за хляба на 8 500 души?

- Гоним 9 хиляди вече. Не може да се измери. Сложно е. Отговорността за съдбата на тези толкова много семейства е несравнима, няма с какво да бъде сравнена, защото следващото по брой предприятие в страната като брой хора е... 3 пъти по-малко от „Арсенал“. Ние сме най-голямата фирма в България. Затова е сложна мярката. Тежко е да знаеш, особено в моменти, в които виждаш, че не можеш да удовлетвориш желанията и очакванията на всички. Никой не е в състояние да направи това. Но поне на 90% да се справим с тази задача, с мед да ни намажеш. Мисля, че в момента арсеналци са доволни, сравнявайки със ситуацията наоколо и в страната. Ние тук имаме заплати над средната за сектор „Машиностроене“ в България и търсим най-различни други форми за вдигане още на заплатите.

Тежка корона и отговорност носите. Много тежка.

- Аз вече нямам право на друг избор. Тук вече всичко е ясно. Не мога да избягам от себе си. И не мога да се откажа. Но Господ здраве да ни дава. Годишите са пред нас. Хъс за работа имаме.

Честит празник, арсеналци!
Деляна Бобева
Септември, 2016

опасните последиствия, всеки превърнал гаража в работилница или в мазе, в склад за горивни материали, изобщо - пълна свобода и пълно безхаберие. А градът ще стане много хубав без тези гаражи. И не че няма как да стане това, има, но е много сложно и на никого не му се занимава с този въпрос. Още повече, че всяко общинско ръководство счита, че това е непопулярна мярка и ще отблъсне неговите избиратели, затова и не предприема нищо. Но в същото време и това е много важно нещо за града: да има ред и законност по отношение на незаконните гаражи и опасните постройки. Това важи и за остъкляването на балкончетата по блоковете и пр. Ако това става по проект, всичко да се прави по един и същи начин, би се понесло, а то сега: всеки направил, каквото решил, форми и формички върху едни и същи балкончета и циганитата по български вече е факт. Ето, тези неща трябва да се изчистят, да се вземат мерки за тях и да се търсят варианти по законов път това да се реши. Защото всичко друго: велоалеи, фонтанчета, пътища, тротоари, паркове, ще се направи, но това, което е свързано с безобразничането на хората по техните домове и около техните домове, се

ществува и ще съществува. Надявам се на добрите резултати и на нашата упорита работа. Който и да е специалист на преклонна възраст, търговия си от „Арсенал“, ще има свой заместник, приемник. Понякога младите хора идват с по-различен и, бих казал, не по-лош опит от нас. Напротив: идват с по-добър опит, присъщ на тяхното поколение, на тяхната младост и учене. Разбираемо е. Млади са, различни. Не бива да оплакваме бъдещето си. Оптимист съм и считам, че ще намерим формула и за това. Това е естествен процес. Гледам философски на него. Че има проблем с кадрите в количествено и качествено отношение, има, но това е и защото „Арсенал“ е една изключително голяма фирма, на която трябва изключително голям брой работници.

Каква е цената на всичко това, на „тунела зад гърба“?

- Голяма. Упоритият труд - моят, на заместниците ми, на директорите по заводи, на началник-цеховете, трудът на всички хора. Резултатите са следствие от това. Но ние затова сме на тази земя: за да създаваме блага. Стига тези блага да не са за сметка на здравето и живота на хората. Ние и в тази

Наша гордост!

ЗА МИРО - РЪЦЕТЕ ГОРЕ!

Той е като китайската капка: бавно, без много шум, почти незабележимо, с чар и упорство, с усърдие и стара-

е само първата порция звезд допад, с който ще посипе следващите си десетилетия. За нас е чест и огромна радост, че в тази годишната Алея на славата на „Арсенал“ е намерил място и нашият Миро - Миран Маденджиян.

Момчето, което старателно отразява всеки футболен резултат, бил той с плюс, нула или наравно, на „Розите“ и на „Арсеналци“ и всичко останало, що минава в графата „спорт“.

Момчето, което отговаря с главата си за това „Арсенал“ да е представен перфектно и по най-добрия начин във виртуалното пространство.

Момчето, зад чийто обектив застават, както арсеналските първенци, директори от най-различен ранг, представители на държавата и всички ВИП гости на фирмата. Момчето, което познава спецификата на работата „на полигон“, както и тази в студио, и пред компютъра.

Момчето, което познава спецификата на работата „на полигон“, както и тази в студио, и пред компютъра.

Убедени сме, че славата, достигнала го малко над неговата 30-та годишнина, ще

когато не става нито една Алея на „Арсенал“, нито един брой на „Трибуна“, нито минава една спортна информация в сайта zakazanlak.bg.

И момчето, без което не може един малък 3-годишен немирник, влюбен до уши във вуйчо си, който на свой ред е решил, че от малчуганата ще излезе невероятен халф на „Арсенал“ или на националния и прави всичко в името на тази негова бъдещност. С любов.

Когато преди 10 години арменецът с бургаски корен дошъл в „Арсенал“ с прясна диплома от университета в Бургас, това било просто... началото. С всичките му предизвикателства. И не подозирал как и след десетилетие това ще се превърне в смисъл на живота му, един от големите.

Заради многото Всичко, което е тук за Миран: приятели, любимата работа, бъдещето.

В поредното уеб предизвикателство, в добрия мач, в невероятната снимка, в страхотната новинарска дописка.

А защо не и в невероятната лична съдбовна среща?

Която... със сигурност предстои.

Честито, Миро!

За още много чела в куп Алеи!

„Трибуна Арсенал“

ЗА ПЪРВИ ПЪТ ЗАНИМАНИЯ ПО РУСКИ ЕЗИК В „БУРАТИНО“

Занимания по руски език два пъти седмично започват от новата учебна година малчуганите от детската градина „Буратино“.

Родителите на децата, записани да изучават руски език, ще заплащат символичната такса от 1 лев за присъствие на всяко занимание. Обучението по руски език ще се провежда на територията на детската градина.

Заниманията по руски език ще се водят от Корнелия Владева. Освен изучаването на руски език, децата от арсеналската детска градина имат възможност за обучение и занимания в още няколко различни и атрактивни извънкласни форми, събщи Стефка Ганчева, директор на детската градина.

Забавачницата, която скоро ще отпразнува своята 90-та годишнина, се намира на територията на „Арсенал“ АД и заедно с филиала в село Горно Черковище в нея вече се обучават и намират грижи и любов 185 деца.

Обучението по руски език в детската градина ще се провежда с помощта, съдействието и фанансовата подкрепа на казанлъшката структура на НД „Русофили“ и личното съдействие на лидера на СК на КНСБ в „Арсенал“ Атанас Бозов.

И през тази есен те ще могат да се занимават допълнително, срещу суми между 1 и 2 лева на посещение, в часове по народни и спортни танци, английски език, художествена гимнастика и изобразително изкуство. Часовете по изобразително изкуство ще са безплатни.

Трескава работа и подготовка кипи тези дни в детската градина, която се готви за тържествено посрещане на есента - със специална концертна програма и изложба, която ще е подарък за всички работещи в голямата фирма. Специално за празника на „Арсенал“ децата от „Буратино“ подготвиха нов танц - руски, който е с името „Веселото човече“. С нетърпение и много вълнение те очакват и представянето му пред хилядната публика на фирмения празник на „Арсенал“ на 7-ми октомври. На концерта на арсеналския стадион „Буратинчетата“ ще изпълнят и една от най-новите си песни, специално посветена на празника на арсеналци - „Споделена обич“.

Заедно с децата от детската градина - филиал в Горно Черковище, 185-те „Буратинчета“ се обучават в общо 6 групи от 1,6 години до 6 години. За първи път към състава на „Буратино“ има и

Арсеналски рожденици!

Днес, 7 октомври, заедно с големия празник на „Арсенал“, за личен празник, здраве и още много, много години черпят още 30 работници и служители на „Арсенал“ АД и „Арсенал 2000“ АД:

Надежда Костадинова - „Арсенал 2000“

Златка Чакъррова - „Арсенал 2000“

Антоанета Димитрова - 0/ 140

Ирина Митева - 0/ 163

Георги Василев - 0/ 163

Цветомира Савчева - 0/166

Недялко Момчев - 0/ 168

Ферхан Уста - 0/ 182

Силвия Попова - 0/ 470

Христо Христов - 0/ 591

Илияна Стефанова - 1/ 111

Митко Загорчев - 1/ 291

Емил Ардалиев - 1/ 291

Донка Дончева - 2/ 291

Гергана Генчева - 2/ 130

Таньо Танев - 2/ 180

Мария Иванова - 2/ 200

Цанка Иванова - 2/ 230

Емин Емин - 3/ 120

Анка Джурова - 4/ 110

Тинка Игнатова - 4/ 560

Георги Гешев - 5/ 132

Митко Димитров - 5/ 141

Петър Иванов - 5/ 432

Камелия Борисова - 5/ 510

Боряна Стоянова - 5/ 630

Ваня Йорданова - 6/ 105

Илия Иванов - 6/ 140

Стефан Ангелов - 12/ 140

Илия Илиев - 12/ 160

Честити да сте!

Здраве, любов, щастие, късмет!

„Трибуна Арсенал“

Аплаузи!

Много нови приятели в Страната на изгряващото слънце и с много аплаузи се завърна ансамбъл „Арсенал“ от поредното си 16-участие в дните на България в Япония. Над 30 концерта на десетки сцени направиха арсеналци в чаровната компания на Царица Роза 2016 Йоанна Шишкова. Японската си продукция арсеналският ансамбъл, под ръководството на главния художествен ръководител Христо Стоянов, ще покаже на казанлъшката публика тази вечер - 7 октомври, и на 14 октомври от 19:00 часа в ДК „Арсенал“.

Вход свободен.
Заповядайте!

ясленска група със 17 деца в Горно Черковище.

Новата учебна година децата от ДГ „Буратино“ започнаха в обновени занимални и направен частичен ремонт на детското заведение, благодарение на помощта на „Арсенал“.

„Трибуна Арсенал“

Продължение от стр. 1

...НОВА СТОЛОВА В ЗАВОД 3

Церемонията по откриването бе уважена от ръководството на „Арсенал“ АД и от изпълнителния директор на търговското дружество „Арсенал 2000“ Христо Ибушев, както и от представители на фирмените синдикати.

Със специална почерпка за гостите и работниците на Завод 3 се бе погрижила с колегите си от Централен стол - „Арсенал“

управителката на „Столово обслужване“ Йонка Велчева.

Ремонтът на столовата в един от най-отдалечените заводи на „Арсенал“ е част от инвестициите в социални придобивки през настоящата година отстрана на ръководството на фирмата.

За ремонта на новата Столова сериозна заслуга имат и работещите в самия Завод 3, помагали в довършителните и почистващи дейности.

След ремонта на Столовата база на Завод 3 предстои цялостен ремонт и обновление и на Столовата в Завод 4, където работят над 1000 души.

С изцяло обновен вид, с нова топлоизолация и нови помещения ще посреща арсеналци и Централният стол на дружеството. Съвсем скоро на втория му етаж ще заработи и ново помещение за столуващи.

„Трибуна Арсенал“

БЪЛГАРСКИ ПРОФЕСОР Е СРЕД ДЕСЕТЕТЕ НАЙ-ОБЕЩАВАЩИ УЧЕНИ В СВЕТА

Проф. д-р Теньо Попминчев
е част от класацията на списание Science News

Българският професор, казанлъчанинът проф. Теньо Попминчев попадна сред 10-те най-обещаващи учени в света в класацията на авторитетното научно-популярно списание „Science News“.

Подобна подредба изданието прави за втора година. Целта ѝ е да се покажат учените, от които се очаква да направят следващите големи научни открития и да получат широко признание.

През тази година Министърството на образованието и науката удостои проф. Попминчев с наградата „Питагор“ за значим принос на български учен, работещ в чужбина. През 2015 той открива и патентова нов режим за ефективно кохерентно преобразуване на ултравиолетова лазерна светлина в атосекундна рентгенова светлина. Авторитетното издание „Science“ нарече откритието му „швейцарско ножче от светлина“. То може да бъде използвано за биологични, физически и други изследвания.

През последните три години проф. Попминчев е автор на 12 статии, поместени в престижни международни научни списания като „Nature Photonics“, „Physical Review Letters“, „PNAS“. Българският учен има повече от 2 600 цитирания. Патентованият от него настолен рентгенов лазер е една от основните мотивации в проекто-програмите за разработване на източници на кохерентна рентгенова светлина от научни фондации и военни департаменти в САЩ и Европа (DARPA, MURI, NSSEFF).

Професор Попминчев е възпитаник на казанлъшката Природо-математическа гимназия, от класа на Теодосий Теодосиев. Служебни ангажименти попречиха на учения да се види за 20-годишнината от завършването със своя клас, през юни тази година в Казанлък. От същия клас е и доктор по астрофизика в САЩ Павлин Савов, син на бившия арсеналец Сава Савов и преподавателката от бившия Механотехникум Цветана Савова.

„Трибуна Арсенал“

ХОЛИВУДСКА ПУШАЛНЯ СИ СПРЕТНАХА ХОРА НА МОРСКИЯ В „АРСЕНАЛ“

Място за пушене и почивка, достойна за Холивудски декор, си спретнаха работещите в арсеналската „Експедиция“ към Завод 0/182.

С подръчни материали, които иначе отивали за подпалки на пещки или просто изхвърляли, след като разопако-

„чака ни още много работа, за да стане това, което искаме“, категоричен е Николай Колев - Морският.

Приятният и спретнат кът за пушене си има и арт достойнства, елегантно загатващи за различните интереси и хобита на майсторите си: рибешки глави, огромни миди,

ционният кът“ за пушене и отдиш съвсем приличен и достоян вид, работниците събрали пари и си купили огромен национален трикопър, който поставили на дървена веранда. За да се вижда отдалеч.

Създаденото с любов от ръцете на мъжете в арсеналска-

дарил им фирменото знаме. За да ги поощри за иновативния и естетичен поглед и да ги стимулира за създаването на още красоти.

Сега Холивудското кътче в „Арсенал“ е съвсем пряно фирмено и национално обозначено и няма как да се обърка.

чалникът Колев е далеч по-известен в казанлъшката оръжейница, отколкото с фамилията си име, се сдобил още в момчешките си години. Като третокурсник в казанлъшкото СГТУ по хидравлика, написал писмо до тогавашния министър на отбраната генерал Добри Джуров. В писмото си младокът споделил за мъжката си мечта да стане моряк.

Като дошло време за казарма, генерал Джуров се съобразил с мечтата на момчето от Казанлък и разпоредил Николай да отслужва службата си в името на родината като моряк във Варна. И там обаче му провървяло, защото дели служба не с кого да е, а със сина на генерал Джуров - Спартак Джуров.

Времето край морето минало, но морската тръпка и любовта към морето и спомените от там не оставили Морския и в „Арсенал“.

Затова навсякъде, където може да има малък отпечатък от него, началникът Колев го оставя. Морето създава хоризонти, от които широко скроените хора имат жизнена нужда, е философията на родения под знака на Овена атрактивен арсеналец.

Холивудското уютно кътче на „Експедиция“, служебно изпълняващо ролята и на модерна, макар и вредна, пушалня, вече буди завист сред сръчковците на „Арсенал“ и нищо чудно днешното очарование пред вътрешнозаводската арт естетика да отстъпи място на ново състезание - кой да създаде по-атрактивно място за отдиш, размисъл и един фас.

Деляна Бобева

Снимки: М. Маденджиян

ват получените материали и суровини, 34-мата мъже, работещи в „Експедицията“, вдъхновени от своя началник Николай Колев - Морския, в продължение на няколко месеца в свободното си от работа време дялкали, боядисвали, ковали, майсторили. Резултатът от усилията им е повече от симпатичен, като

фолклорни джаджки, 120 мм. гилзи, огромна камбана и добре гледани свежи цветя.

Идеята за арт начинанието е на началника на арсеналската експедиция Николай Колев - Морският, който е от типа хора, които залудно работят, но залудно не стоят. Немирен арсеналски дух.

За да придобие „експеди-

та „Експедиция“ не останало незабелязано от фирмената управа.

Наскоро, при една от обиколките си с гости на „Арсенал“, изпълнителният директор на търговското дружество „Арсенал-2000“ Христо Ибушев се впечатлил от създаденото от работещите в „Експедиция“. Жестът му бил реципрочен:

„Работим по въпроса, не сме се приключили. Ще стане още по-хубаво“, категоричен е Морският началник.

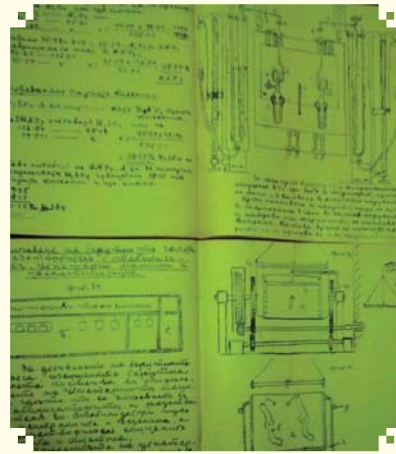
Сега той и колегите му събират материал и умуват върху създаването и на специален бар-плот в кътчето и място за цветна градина край „Експедиция“-та.

Прякорът си, с който на-

ПАРЧЕНЦА АРСЕНАЛСКА ИСТОРИЯ

Стари руски учебници от периода 1893 година - 1919 година, по които са учили първите оръжейници и пиротехници, работещи във военната фабрика в Казанлък. Голяма част от учебниците са били ползвани от Петър Зяпков по време на неговото обучение в Русия в периода 1907-1912 година.

Първият автомат „Калашиников“, произведен в „Арсенал“ - 1958 година. Едномилионният автомат АК-47, произведен в „Арсенал“ през 1982 година. Двумилионният АК-47, произведен в „Арсенал“ през 2005 година.

Медал за участие в Отечествена война, с който са награждавани хиляди българи. Металната част на този медал е изработена в „Арсенал“. Медалът е кръгъл, с диаметър 32 мм. Изработен е от посребрен томпак.

Стефан Македонски - възпитаник на Тулската оръжейна школа и виден оперен певец. Патрон на Музикалния театър в България.

Юбилейна монета „Калашиников“, предоставена на музея от изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев.

Иван Даскалов - завършил Военно-техническото училище към Софийския артилерийски арсенал /САА/ - 1905-1910 година. Дългогодишен началник на работници в „Арсенал“, написал и предоставил на „Арсенал“ „Принос за история на военно-техническата промишленост на България“.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55